

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

اثربخشی نوروفیدبک در درمان کودکان مبتلا به علائم بیش فعالی/کمبود توجه (ADHD) شهر اهواز

مهديس رحيمي شهني

کارشناسی ارشد روانشناسی شخصیت

چکیده

مقدمه: این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی نوروفیدبک در درمان کودکان مبتلا به علائم ADHD انجام گرفت. روش: با توجه به هدف پژوهش ۱۶ نفر از کودکان مبتلا به علائم بیش فعالی/کمبود توجه (ADHD) به شیوه نمونه گیری در دسترس انتخاب شد و در دو گروه (آزمایش و گواه) قرار گرفتند. درمان نوروفیدبک، طی جلسات هفتگی (۷ جلسه) در شهر اهواز انجام شد. در این پژوهش جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه کانرز والدین در دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون استفاده شد. یافته‌ها: نتایج تجزیه و تحلیل فرضیات اصلی پژوهشی مشخص کرد که اثربخشی درمان نوروفیدبک بر مشکلات بیش فعالی/کمبود توجه کودکان از لحاظ آماری معنی‌دار است ($P < 0.05$). نتیجه گیری: بر اساس یافته‌های این مطالعه نوروفیدبک یک روش درمانی مناسب برای کاهش میزان اختلال بیش فعالی/کمبود توجه در کودکان است.

کلید واژه‌ها: نوروفیدبک، بیش فعالی، کمبود توجه

مقدمه

کودکان، قشر عمده‌ای از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند به طوری که در کشورهای در حال توسعه، سهم این قشر از کل جمعیت تقریباً ۵۰ درصد می‌رسند (نریمانی، رجبی و دلاور، ۱۳۹۲). در هر جامعه سلامت روان کودکان و نوجوانان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و توجه به بهداشت روان آنان کمک می‌کند تا از نظر روانی و جسمی سالم بوده و نقش اجتماعی خود را بهتر ایفا نمایند.

مطالعات انجام شده در فرهنگ‌های مختلف نشان داده است که درصد قابل توجهی از کودکان سنین مدرسه و قبل از مدرسه دچار مشکلات رفتاری هستند (هاولند، ریچوند، بروگمن و ورسو^۱، ۲۰۰۳). یکی از شایع‌ترین اختلالات دوران کودکی که توجه روانشناسان را به خود جلب کرده اختلال بیش فعالی یا کمبود توجه است (باسینگ و همکاران^۲، ۲۰۱۰). مطابق متن تجدیدنظر شده چاپ چهارم راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۰۰)، اختلال بیش فعالی / کمبود^۳ (ADHD) توجه الگوی پایدار عدم توجه و یا بیش فعالی است که شدیدتر و شایع‌تر از آن است که معمولاً در کودکان با سطح رشد مشابه دیده می‌شود. برآورد می‌شود که این اختلال در بین ۵ تا ۱۵ درصد از دانش‌آموزان دیده شود (لیندن^۴، ۲۰۱۳). اما به اعتقاد کاپلان و سادوک^۵ (۲۰۰۳) رقم ۳ تا ۷ درصد محتاطانه‌تر است.

^۱.Harlan&Reijneveld & Brugman & Verloove-Vanhorick& Verhulst

^۲.Bussing

^۳.Attention-Deficit/ Hyperactivity Disorder

^۴.Linden